

SPRUKNE SISTERNER

Herre, jeg tror; Herre, jeg tror,
All ting er mulig; Herre, jeg tror.

² La oss bli stående bare et øyeblikk og bøye våre hoder. Herre Jesus, vi prøver på vår ydmyke måte, å uttrykke for Deg, ved å synge dette, at vi tror. Og vi ber, Herre, at nå, at Du må fortsette å bryte Livets Brød til oss, og gi til oss det som vi har behov av, ut fra Ditt Ord. For vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

³ Vær så god og sitt. Jeg er helt sikker på, at hvis vi ville, hvis jeg nå ville si det fullt ut tilstrekkelige ordet “amen,” at Guds ærverdige velsignelser fremdeles ville hvile over denne forsamlingen.

⁴ Jeg satt denne morgenen og lyttet nøye til møtet, gledet meg over vitnesbyrdene, de ulike måtene hver enkelt har å uttrykke seg på. Og å høre nykommerne, baptistbroderen her som kom for å be om unnskyldning for å ha tenkt litt galt. Så jeg—jeg setter virkelig pris på det menneskelige, noen som kan være menneskelig nok, eller—eller gentleman nok, også, hvis han tror han har gjort en feil. Han unnskyldte seg ikke akkurat for meg, det var ikke meg han unnskyldte seg for, det var Gud. Så jeg—jeg setter pris på det, ser dere. Gud velsigne vår broder, og evangelistbroderen hans.

⁵ Du store, den baptisten, dere vet, tidligere tilhørte jeg Baptistkirken selv. Jeg var medlem av Misjons-Baptistkirken. Da jeg kom iblant folket, jeg vet hvordan dere føler det. Jeg følte det på samme måte, bare fylt av noe som jeg—jeg ikke kjente.

⁶ Jeg husker min første erfaring med å treffe en pinsevenn, det var i Dowagiac, Michigan. . . unnskyld meg, jeg hadde vært i Dowagiac på en fisketur, og kom ned fra Dowagiac, til ned til Indiana. Og da så jeg navnene, “Jesus” overalt på bilene og slikt, og jeg lyttet til møtene deres den dagen. Og neste dag ba de meg om å komme til plattformen, for å si noen ord, og det gjorde jeg. Og jeg. . . De spurte meg hvilken menighet jeg tilhørte, og jeg fortalte dem at jeg var en baptist.

⁷ Og den kvelden hadde de en gammel farget mann som skulle tale, og han må ha vært i slutten av åtti-åra, og han kom opp til plattformen. Den gamle karen, de måtte nesten lede ham opp. Han hadde, en av de lange predikantfrakkene på, fløyelskragen, og bare en liten rand av hvitt pelshår rundt kanten. Og jeg tenkte, “Alle disse mennene her og teologene, store menn, hvordan kan de gi dette møtet til en kar som det? Vel, den gamle mannen burde sitte ned i en stol, et eller annet sted.”

⁸ De hadde forkynt den dagen om hva Jesus gjorde her på jorda. Og, men han kom, tok teksten sin, jeg tror det var fra Job . . . :7,20, jeg er ikke sikker på om det er Skriftstedet. Men, dette er sitatet, eller en del av det, “Hvor var du da Jeg la verdens grunnvoll, da morgenstjernene sang sammen, og Guds sønner ropte av fryd?” Og han talte om hva som skjedde i Himmelen, mens de hadde talt om hva som skjedde på jorda.

⁹ Og et sted, rundt fem minutter etter at han begynte å tale, han, kom Herrens Ånd på ham, og han hoppet langt over gulvet og slo hælene sine sammen. Du store, det var så stor plass, det var nesten halvparten av denne plattformen; og han gikk ned, sa, “Dere har rett og slett ikke plass nok for meg her oppe til å forkynde.”

¹⁰ Vel, jeg var omkring tjue år gammel da. Jeg tenkte, “Hvis—hvis det kan gjøre det for den gamle mannen, hva kunne det gjøre for meg?” Så ser dere?

¹¹ For å holde alle ting så velordnet som mulig for våre nye brødre, som vi så visst ønsker velkommen inn i vårt fellesskap. Jeg forstår, jeg tror de nevnte at det sitter en prest her, tror jeg; naturligvis, siden jeg er irsk, er mine folk katolikker. Og så var det noen flere, baptister og ulike andre. Dere kan ha blitt litt forvirret, for en stund siden. Jeg la merke til at ingen av brødrene snakket om det, men jeg tenkte at jeg ville prøve å oppklare det. Da broder Shakarian . . . Etter den fine taleren her ble så fylt med glede, av å vite at Herrens Komme er så nært for hånden, talte han—han i ukjente tunger, til oss. Og vi har tydere som gir tydningen. Som, Bibelen sier, “Hvis det ikke er noen som kan tyde, da la dem være stille.” Men hvis—hvis de taler i tunger og så tyder det, blir det profeti. Så den lille forvirringen om—om begge to på en gang. Nå, det var ikke det minste forvirrende, ser dere; fordi, en av dem ga tydningen, den andre profeterte. Skjønner? Så det er . . .

¹² Jeg tenkte jeg ville la våre brødre forstå, hvis de ikke forstod, fordi en av dem ga korrekt . . . La dere merke til tidsperiodene på hver enkelt? Og den andre var bare så fylt, selv, at Guds Ånd profeterte gjennom en; tydet, den andre ga tydningen. Så at det kan være klart, så du . . . vi er ikke . . . Noen ganger, for det naturlige sinn . . . Akkurat som vår kjære broder som ba om unnskyldning denne morgenen. Det er litt forvirrende for den personen som ikke forstår. Men for de som er i, veteranene i slaget som vi er i, ja, vi forstår det, hva disse tingene er. Så jeg bare tenkte jeg ville si noe om det, hvis det var i orden.

¹³ Nå, jeg—jeg vet dette ikke er stedet for å si dette. Men siden at alle har fortalt små ting, jeg . . . Dere vet, den karen sa, den

gamle fargede mannen sa, “dere har ikke nok rom for meg til å forkynne.” Dere har ikke nok *tid* for meg til å forkynne. [Forsamlingen klapper i hendene—Red.] Temmelig taletrengt.

¹⁴ En mann sa en dag, sa, “En forkynner kom opp, han hadde vært en pastor i menigheten i tjue år. Og han forkynte alltid bare nøyaktig tretti minutter hver søndag morgen i menigheten sin.” Og han sa, “Denne søndags morgenen, forkynte han i tre timer.”

¹⁵ Og så kalte diakonstyret ham inn, og sa, “Pastor, vi setter virkelig pris på deg.” Sa, “Vi vet alltid at—at du står for Bibelen og Dens sannheter.” Og sa så: “Og du korrigerer oss alltid slik at vi kan føle oss rene og plettfrie foran Gud. Og vi setter virkelig pris på deg, og vi tror du er Guds tjener. Og vi satte absolutt pris på det budskapet denne morgenen. Men,” sa, “det er bare én ting som vi ønsker å spørre deg om.” Sa, “Vi tok tiden på deg, som et diakonstyre.” Sa, “Hver søndag morgen bruker du nøyaktig tretti minutter, og i dag brukte du tre timer.” Sa, “Nå, husk, vi setter pris på hver bit av det. Det var helt i orden.” Fikk den gamle karen til å føle seg bra, vet dere.

¹⁶ Han sa, “Vel, brødre, jeg skal fortelle dere hvordan det har seg.” Sa, “Hver morgen når jeg går til. . . jeg blir kalt opp på talerstolen,” sa, “så putter jeg en av de små pastillene i munnen,” han sa, “og jeg bare suger på den.” Og sa, “Når pastillen er borte,” sa, “det tar bare tretti minutter,” og sa, “så slutter jeg å forkynne.” Han sa, “Dere skjønner, denne morgenen, tenkte jeg at jeg var litt over tiden. Jeg spyttet den ut, så hadde jeg en knapp i munnen.” [Forsamlingen ler—Red.]

¹⁷ Jeg skal ikke putte noe inn, så vi håper vi ikke får tak i noen knapper i lommene våre. Men vi er. . . jeg håper ikke det hørtos vanhellig ut her. Men jeg bare. . . Dere vet, til og med Gud har humoristisk sans, vet dere.

¹⁸ Så vi er veldig takknemlige for å være her og ha denne tiden med fellesskap, og—og med dette store privilegiet til å bryte Livets Brød atter en gang, på min egen enkle lille måte. Jeg vet, som teologer, som den mannen som talte her i går kveld fra England; du store, misliker å komme opp etter en person som det, med min 7. klasse utdanning. Men jeg håper at Gud vil gjøre det forståelig for dere det jeg mener i mitt hjerte. Skjønner? Hvis mine ord ikke er riktige; stoler jeg—jeg på, at mine hensikter, er det.

¹⁹ La oss nå lese i Skriften. Mange av dere liker å følge med. Og jeg skal lese denne morgenen, bare en liten stund, fra Jeremias Bok, profeten, det 2. kapittel, og nå skal jeg skal begynne med det første verset.

Igjen kom Herrens ord til meg, og det lød slik,

Gå og rop ut i Jerusalems ører, og si, Så sier Herren; Jeg husker deg, din ungdoms hengivenhet, og din brudekjærlighet, hvordan du fulgte meg i ødemarken, og i landet som ikke blir tilsådd.

Hellig var Israel for Herren, og førstegrøden av hans høst: alle som vil fortære ham skal . . . og skyldige; det onde skal komme over dem, sier Herren.

Hør Herrens Ord, Jakobs hus, og alle stammer av Israels hus:

Så sier Herren, hvilken urett har deres fedre funnet hos meg, siden de har gått langt bort fra meg, og fulgte den tomme avgudsdyrkelsen, og selv ble tomme?

Heller ikke sa de, Hvor er Herren, som førte oss opp fra landet Egypt, og som førte oss gjennom ødemarken, gjennom landet med ørken og kløfter, gjennom landet med tørke, og dødsskygger, gjennom landet der ingen mann ferdes, og . . . ikke noe menneske bor?

Og jeg førte dere inn i et fruktbart land, så dere kunne spise av frukten og alt det gode som var der; men da dere kom inn, gjorde dere mitt land urent, og min arv til en styggedom.

Og prestene sa ikke, Hvor er Herren? De lovelærde kjente meg ikke: og hyrdene falt også fra meg, og profetene profeterte ved Ba'al, og fulgte dem som ikke kan hjelpe.

Derfor vil jeg . . . føre anklage mot dere, sier Herren, og jeg vil føre anklage mot deres barnebarn.

For . . . bort til dette landet Kittim, og se; og i Kedar, og se nøye etter det, og se om det har skjedd noe slikt.

Har vel et folkeslag byttet bort sine guder, enda . . . ikke er guder? Men mitt folk har byttet bort sin herlighet med en som ikke kan hjelpe.

Bli bare forskrekket, O du himmel, over dette, og bli fryktelig redd, . . . lamslått, sier Herren.

For to onde ting har mitt folk gjort; Meg har de forlatt, kilden med det levende vann, og de har hogd seg ut sisterner, sprukne sisterner, som ikke holder vann.

²⁰ Må Herren legge Sin velsignelse til lesningen av Hans Ord. Og jeg ønsker å—å ta en tekst ut fra det, som, *Sprukne Sisterner*.

²¹ Da, i lesningen av dette Skriftstedet denne morgenen; som, hele Skriften er gitt ved inspirasjon. Og vi kommer til Herrens Hus for irettesettelse og for forståelse. Og noen ganger når vi ser . . . en eller annen liten ting i veien.

²² Som denne militærmannen, for en stund siden, som talte til oss og sa at noen bestemte ting, at kanskje muligens i et annet land har et spesielt våpen, eller—eller noe i den duren, og vi er nødt til å finne noe som kan motarbeide det i—en militær strategi.

²³ Vel, det samme passer inn i en menighet, til et sogn hvor en mann forkynner, eller hvis han er en evangelist i felten. Når han ser opprør, og noe som akkurat har startet, pågår, i sin spede begynnelse eller hva enn det er; det er den mannen, hvis han er en Guds tjener, som må blokkere den tingen så langt fra folkets sinn slik at de vil holde seg unna det. Og vi ønsker ikke at det skal skje, at vi skal komme inn på slike områder.

²⁴ Nå, under Jeremias tid her, hans profeti, hadde det gått omkring seksti år siden Jesajas død—Jesajas. Og de hadde vært omkring seksti år uten en hovedprofet. Der var Habakkuk og noen av de mindre småprofetene, men Jesaja var den siste hovedprofeten. Og folket hadde, i løpet av denne tiden, hadde ikke hatt noen til å kalle dem ut. De hadde drevet fra. Enda, de var Guds folk, hadde de drevet fra inn i denne tilstanden som—som vi nå finner dem i, da Jeremia kom for å profetere for dem. Og Jeremia var også . . . Han profeterte før eksilet, og han gikk også inn i eksil sammen med dem.

²⁵ Og så, selvfølgelig, kom Daniel videre etter Jeremia. Og Daniel sa han hadde forståelser, av Skriften, om de sytti årene som skulle være der.

²⁶ Naturligvis, var det en annen profet iblant dem, som ønsket å lage dette åket, som han la på nakken hans, at det ville være en liten ting, at, “Innen to år, vel, skulle Gud bringe dem alle tilbake,” men Jeremia visste det var annerledes fra det. Og vi vet hva som skjedde med den profeten som profeterte galt, han døde det samme året. Så Gud ville ikke la ham stå.

²⁷ Og nå legger vi også merke til folkets tilstand på den tiden. Nå ønsker jeg ikke at dere skal misforstå meg (jeg—jeg har ikke den hensikten) i hva jeg sikter til her, noen Skriftsteder og små notater.

²⁸ Pleide å være slik at jeg ikke trengte å—å skrive ned Skriftstedene mine og slikt. Men etter at jeg passerte tjuufem for andre gang, vel, jeg—jeg husker ikke slik jeg pleide å gjøre, så jeg skriver ned et Skriftsted og vet på en måte, ut fra det, hvor jeg går. Og så mye tid som går med til bønn for de syke, og så videre, og ute og på farten, har jeg ikke tid til å virkelig studere slik jeg burde gjøre.

²⁹ Nå, men denne store profeten på denne tiden, var Jeremia, og han var noe på størrelse med Amos og mange av de andre profetene som stod frem. Han ble opprørt da han så tilstanden til nasjonen. Nå der var steder . . .

³⁰ Noen ganger når man snakker om en nasjon, kan man kanskje tenke at det gjenspeiler en—en bestemt gruppe. Det er ikke det. Det er det generelle bildet på nasjonen. Og vi finner, i dag, en—en veldig sammenlignbar tilstand i dag slik det var på Jeremias tid, at selve nasjonen, fullstendig, har gått inn i, mer eller mindre, avgudsdyrkelse; på en måte, ville jeg sagt, kommet vekk fra Gud. Og ved å gjøre det, har det blitt talerstolens svaket. Fordi, hvis talerstolen hadde holdt seg rett, og med Guds Ord, ville Gud ha vært i enhver menighet slik Han beveger Seg iblant oss her. Men de har ledet vekk fra det. Og det er det jeg—jeg ønsker å snakke om denne morgenen. Og nå finner vi at det stemmer nøyaktig i enhver tidsalder.

³¹ Jeg tror det var Amos, han som jeg refererte til for en stund siden, som sa at han var “ikke en profet, heller ikke en sønn av en profet.” Men sa, at, “Når løven brøler, hvem kan annet enn å bli redd?”

³² Og hvis noen har hørt en virkelig løve brøle i villmarken noen gang, disse som man hører i burene rundt her mjauer bare. Men når en brøler i villmarken, så legger alt merke til det. Jeg har ligget i jungelen, for å jakte på dem. Og han er dyrenes konge, og, når løven brøler, så stopper til og med billene med å gi fra seg lyd, alt gjør det. Sjakalene og—og hyenene hylar, og de andre dyrene, og skrålingen til bavianene og apene, billene, du kan nesten ikke høre deg selv tenke; men la en løve brøle i det fjerne, og enhver bille vil bli stille. Ser dere, alt er i frykt for ham. Selv om, det er mange ting som kan drepe ham, men han er regnet som kongen iblant dyrene.

³³ Han sa, “Når løven brøler, hvem kan annet enn å frykte?” Han sa, “Så har Gud talt, hvem kan annet enn å profetere?”

³⁴ Og det er, tenker jeg, tilstanden møter den utfordringen igjen i dag. Gud har talt. Ser dere? Og vi ser håndskriften på veggen, så det er veldig lett å profetere og se at vi er ved endens tid.

³⁵ Og vi ser Gud, fra alle grupper av trossamfunn, hele veien fra katolisisme, gjennom alle protestant-menighetene, buddhister og den slags, fra India, og hva mer. Han kaller Sitt folk sammen, samler dem sammen. Og jeg er—jeg er veldig glad for det, å se denne tiden komme. Nå vi . . . Det er—det er en stor tid, en av de største privilegier.

³⁶ Så, hvis jeg måtte, hvis jeg hadde visst før det var en verden, da vi var sjeler som en del av Gud, som vi er, for vi var hos Ham før verden ble grunnlagt. Fordi, det er bare en form for Evig Liv, og det er Gud. Og vi er en del av Ham. Vi var ikke på den måten at vi kunne vite og—og kunne tenke, og hadde et vesen; men vi var i Hans tanker om hva vi var, før verden

ble grunnlagt. Fordi, vi er en del av Ham, slik som min sønn er en del av meg, og jeg er en del av min far, og så videre. Vi er sønner og døtre av Gud, ved Hans forutvitenhet.

³⁷ Og tilbake der, hvis jeg kunne ha visst slik jeg vet nå, og kunne ha sett over hele tidsløpet, og Han hadde sagt til meg, "Hvilken tid vil du leve i?" Jeg ville ha sagt denne tiden akkurat nå, bare like før slutten på verdenshistorien, og kommet for opprettelsen av Guds Rike på jorden. Jeg tror det er den mest fantastiske tiden av alle tidsalderne, er akkurat nå.

³⁸ Vi finner ut her at Israel ble anklaget av profeten, da Gud hadde ordinert ham og sendt ham ut. De ble anklaget for to hovedsynder. Og vi vil snakke om de to tingene som de hadde gjort. Og, fra det, ønsker vi å ta lærdom. Nå, de hadde vendt seg bort fra Gud, Kilden med levende vann, og hadde hugget seg ut sisterner. De hadde vendt seg bort fra det som Gud hadde gitt dem, og hadde hugget seg noe som de hadde gjort selv. Og disse sisternene, legg merke til, den hadde, de hadde sprukket og de lakk.

³⁹ Nå, en sprukken systerne kan ikke holde på vann. Det vil lekke ut. Jeg vokste opp på en gård, og jeg vet hva en gammel systerne er, og vanskelighetene vi har med den.

⁴⁰ Og denne lekkende sisternen er et—et veldig fint bilde, synes jeg, på denne tiden, at når (vårt) alt som vi har prøvd å gjøre, for å samle mennesker sammen, samle folk sammen, samle menigheter sammen, det har alltid blitt innenfor intellektuelle forsøk. Vi har prøvd å få alle metodistene til å bli baptister, og omvendt, og de ulike kirkesamfunnene. Og det var ikke Guds program, til å begynne med.

⁴¹ Gud har bare ett møtested. Han sa over der i 2. Mosebok, at, "Jeg har utvalgt stedet som Jeg vil sette Mitt Navn, og det er det eneste stedet hvor Jeg vil møte mennesker." Og Han hadde utvalgt et sted som Han satte Sitt Navn. Og der Han satte Sitt Navn, det var der Han møtte Israel. Han har et sted hvor Han møter Sin menighet i dag, og Han valgte det Navnet, og det Navnet er Jesus Kristus. Og det er der Han møter den sanne troende, når han er i Jesus Kristus. Det var der Gud valgte å sette Sitt Navn.

Du sier, "Guds Navn?"

⁴² Han sa, "Jeg kom i Min Fars Navn." Så det var der Gud satte Sitt Navn, i Kristus. Og i Kristus er der vi alle kan møtes under det utgytte Blod, og der ha virkelig, ekte fellesskap.

⁴³ Gud lagde Sitt program i begynnelsen, i Edens hage, hvor stedet Han ville møte mennesket var, og det var ikke på intellektuell forståelse; hvis det hadde, ville Eva vært nøyaktig på linje med Hans program. Men vi vet at hun tok imot Satans

intellektuelle forståelse, “Så visst, Gud vil ikke,” men Gud sa Han ville! Og så da utvalgte Han stedet for forløsning, og det var ved Blod, og ikke ved intellektuell forståelse.

⁴⁴ Så vi bare slår i løse luften, men det er bare den menneskelige natur at—at folk vil prøve å—å gjøre det. Hvis vi hadde tid, kunne vi bryte det ned i mange deler, men jeg vil ikke ha den knappen. Så vi vil bare prøve å gjøre det så enkelt som mulig, “lekkende sisterner.” Og vi finner at det har—det har helt og holdent skjedd igjen, det er et nøyaktig bilde på vår tidsalder som vi lever i, på alle våre forsøk.

⁴⁵ Og ikke for å ringeakte alle anstrengelsene til en hvilken som helst Guds tjener, som til og med nevner Jesu Kristi Navn. Han burde bli hedret for bare å nevne Hans Navn i ærefrykt og respekt. Og de store evangeliske systemene som har reist over jorda, og så videre, i disse siste dager, jeg tror, allikevel at vi aldri vil være i stand til å få mennesker i ett hjerte før vi kan få dem under Jesu Kristi Blod. Det er det eneste stedet hvor vi alltid vil være trygge.

⁴⁶ Noen ringte meg for ikke lenge siden, østfra, og sa, “Broder Branham, jeg hører du har flyttet ut til—til Arizona, og du har laget et—et sted der hvor det er trygt.” Og som dere vet hvordan Budskapet kom, og Herren fortalte meg hva som ville skje i Alaska, og hvordan det ville bli ned gjennom California, og det har bare skjedd på den måten. De sa, “Nå hvis det ryster, og slikt, hvor er sikkerhetssonen?”

⁴⁷ Jeg sa, “Det er én sikkerhetssone som jeg kjenner til. Det er i Kristus. “For de som er i Kristus, vil . . .” Det er den eneste jeg kjenner til.

⁴⁸ Nå Jeremia ble kalt, også, “den gråtende profet.” Og grunnen, tror jeg, det som fikk denne profeten til å gråte—gråte, rettere sagt, var fordi han var en profet (og Herrens Ord kommer til slike) og så folket vandre etter sine tradisjoner, og trodde de var på rett vei, og ingen muligheter i det hele tatt til å få dem til å snu.

⁴⁹ For, de var på vei rett inn i eksil, fordi vi vet at du høster det du sår, uansett hvem du er, hva du er. Og vi som en nasjon har høstet . . . eller sådd, rettere sagt, og vi er nødt til å høste. Jeg skal tale i morgen, om Herren vil, på ettermiddagen, over *Fødselsveer*; og jeg—og jeg berører det der, at vi ikke kan slippe unna med ingenting. Vi er nødt til å høste det vi sår.

⁵⁰ Og hvis Gud lar oss slippe unna med vår forvrengning av kristendommen i dag, og villeder folket inn i disse tingene som er såkalt kristendom, som broder Moore sa engang, “Han ville være moralsk forpliktet til å reise opp Sodoma og Gomorra, og be om unnskyldning for å ha brent dem opp.” Det stemmer,

fordi Gud er fortsatt rettferdig. Og hvor urettferdigheten har nådd; det—det hører med til Hans hellighet og Hans Ord at Han får folk til å høste det de sår, og vi må gjøre det.

⁵¹ Nå legg merke til at de hadde forlatt Ham, Kilden med levende vann, og hadde hugget seg ut sisterner.

⁵² Nå det kan være noen her som ikke forstår hva en sisterner er. En sisterner er en menneskelaget tank som prøver å ta plassen til en brønn. Det er noe som noen har gravd. Og hvor mange vet hva en sisterner er? Fint. Ja vel, mange folk fra landet her denne morgenen. Så de. . . Jeg husker den gamle sisterna hjemme, hvordan den så ut, og jeg var alltid redd for å drikke fra den. Det var en—en menneskelaget tank. Og den kan aldri stoles på. Du kan ikke stole på en sisterner.

⁵³ Nå hva som helst som mennesket gjør er vanligvis ikke særlig bra. Men akkurat slik som Herren satte tiden inn—inn—inn i sin syklus, og jorda som roterer; hvert år, hele tiden krysser den, hver dag, hver time, og sola går ned, og det slår aldri feil. Men de aller beste klokkene vi kan få tak i, vil slå mange minutter feil i løpet av en måned, uten tvil. Men, dere skjønner, alt Gud gjør er fullkomment, og det mennesker gjør er ufullkomment. Så hvorfor ta imot det mennesker gjør, når du kan ha det fullkomne?

⁵⁴ Jeg har alltid sagt det om oss pinsevevnn-folk. Ser dere, vi vet, og vi er ikke—vi er selvfølgelig ikke ute av Guds orden, vi tror ikke det; men vi vet også at iblant oss har vi mennesker som prøver å etterligne den andre. Det er bare menneskelig. De vil prøve å gjøre det. De gjorde det i Bibelen, “En, ‘jeg holder meg til Paulus,’ ‘jeg holder meg til Silas,’” og så videre. Men, de, de prøvde å etterligne hva noen andre gjorde eller gjør.

⁵⁵ Men hvorfor ville du ta imot en falsk etterligning, når himlene er fulle av den ekte tingen, når “løftet er til dere og til deres barn”? Hvorfor ville vi ta imot noe som var annerledes? Hvorfor ville vi ta opp en læresetning eller en dogme, når Bibelen er det uforfalskede Guds Ord? Hvorfor ville vi prøve å legge til eller ta bort, når Herren Jesus sa i Åpenbaringen 22:18, “Hver den som tar bort ett Ord fra Det, eller legger ett ord til Det, hans del vil bli tatt bort fra Livets Bok”?

⁵⁶ Da Gud i begynnelsen satte den menneskelige rasen på jorden, sa Han til dem at de skulle leve ved Hans Ord. Nå Guds Ord er som en lenke, du passerer over helvete med Det; og dets lenke er bare på sitt beste på sitt svakeste ledd, og Gud vil at vi skal holde hvert Ord av Det. Nå det var det første av Bibelen; bare å bryte ett Ord, kastet den menneskelige rasen inn i et dødens mørke.

57 Jesus kom i midten av Bibelen, og Han sa at, “Mennesket skal ikke leve av brød alene, men av hvert Ord.” Ikke bare deler av Ordene, eller nitti-ni av hundre; men hvert Ord, akkurat som Eva og Adam var.

58 Og i slutten av Bibelen, Åpenbaringen 22:18, sier Han at, “Hver den som tar ett Ord bort fra Dette, eller legger ett Ord til Det!”

59 Så hvorfor trenger vi å sprøyte inn Her noen sine idéer om ting, når dette er Guds Egen Idé om det? Vi ønsker å ta imot hva Han sier. Og det er også skrevet, “La hvert menneskes ord være løgn, og Mine være Sannheten.”

60 Det var det som var i veien med denne profeten. På Jeremias tid, han var en profet, han hadde Herrens Ord. Og denne karen prøvde å sprøyte noe inn i Det, nå det kan ikke stoles på. Og nå sammenligner jeg disse beholderne med disse systemene som vi har prøvd å ta, og som tar plassen til det originale Guds Ord.

61 For, ingenting kan ta Dets plass. Det er Gud. “I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss.” Og Hebreerne 13:8, sier, “Han er den samme i går, i dag, og for evig.” Hvordan kan vi vike unna Det? Det må være Sannheten. Han forblir den samme. Han er den samme i ethvert prinsipp.

62 Det er grunnen til at dere gleder dere over Det, dere baptister og metodister, og katolikker og presbyterianere, og så videre, gleder dere over det Nærværet. Et eller annet sted, i deg, har du tatt imot Gud. Kanskje en gang på en intellektuell måte, kanskje du har følt Guds Kraft, og du er en Guds tjener; men når du virkelig kan komme inn i Gud, og gjenkjenne din plass i Ham, som en sønn eller datter av Gud, det er det som gir deg den store begeistringen, som Gud ville at du skulle ha.

63 Nå vi ser i Markus, det 16. kapitlet, Jesus sa ikke, “Gå ut i hele verden og—og—og undervis.” Han sa, “Gå og forkynn Evangeliet.” Forkynn Evangeliet, er, å demonstrere den Hellige Ånds Kraft! “Gå dere ut i hele verden, og demonstrer den Hellige Ånds Kraft.”

64 Snakket med en broder, en av sponsorene av...møtet mitt i India, i Bombay der, nede i Sør-Afrika og ulike steder, hvor misjonærene hadde undervist Det som et ord eller som en intellektuell forståelse. Men en dag i møtet, da den Hellige Ånd kom ned, Selv, og frelste tretti tusen teppe-innfødte i ett alterkall, rett der på det samme stedet hvor de stod. Kvinner stod der, som var nesten like nakne som da de kom inn i denne verden, og i det samme øyeblikket som de rekte opp hendene sine for å ta imot Kristus...

65 Og den Hellige Ånd falt over stedet og helbredet tjuefem tusen mennesker på en gang, ut av rullestoler, feltsenger og bårer. Borgermesteren i byen fikk tak i meg, neste dag, se på disse lastebillassene som kjører nedover gatene.

66 De kvinnene som stod der, nakne, visste ikke at de var nakne. Men så snart den Hellige Ånd falt på dem, la de armene i kryss og gikk vekk fra mennenes nærvær.

67 Og jeg undrer meg på hvordan vi i Amerika kan kalle oss selv en kristen nasjon, og i Guds Nærvær; og hvert år tar vi, våre kvinner, av mer. Og dere burde ta på mer. Og desto mer av Kristus du tar på, jo mer bevisst vil du bli på din egen tilstand. Noen ganger når jeg ser hvordan folk oppfører seg på gata, lurer jeg på om de er helt mentalt friske. Virker som de ikke innser at når de gjør det, at det de gjør, er å gjøre seg selv til et agn for djevelen, og for å sende sjeler til helvete. Det stemmer. Men verden er i en fordervelse slik den var på Jeremias tid.

68 Nå tilbake til sisterna, nå, denne sisterna kan ikke stoles på fordi den ikke kan fylle seg selv. Og den er avhengig av de lokale regnbygene til å fylle den, de lokale regnbygene eller de lokale vekkelsene, til å ha en liten vekkelse *her* og en liten vekkelse over *der*, og så videre, for å få fylt den opp. Så den kan ikke stoles på. Den kan ikke fylle seg selv. Den strekker ikke til, for seg selv. Den kan ikke gjøre det. Og den er helt avhengig av regnbygene, til å fylle den.

69 Så la oss legge merke til hvor den—den får sitt regn, hvor den får sitt vann, denne sisterna. Det kommer ned fra toppen av låvene, skurene, hvor all skitten som støvet blåser opp dit, det vaskes rett inn i regnet, og rett ned i sisterna, en menneskelagd tank. Den blir nesten som en kloakk-kum. Og det vaskes vekk fra toppen av låven hvor alle dyrene, og stanken fra gårdstunet, og så videre, har satt seg. Og luften blåser i støvet og slikt på låven, så kommer det lokale regnet og vasker det, regnet, rett av.

70 Og så blir vannet fraktet via en menneskelagd takrenne gjennom et menneskelagd nedløpsrør, til en menneskelagd tank. Og så når det kommer dit, er det skittent, så skittent at du må sette en filtreringsfille på det, ellers kunne du ikke drikke det. Nå, ser dere, det vaskes fra taket, via en menneskelagd takrenne, menneskelagd nedløpsrør, inn i en menneskelagd tank. Og så med et menneskelagd filter over på toppen av det, som sørger for å holde tilbake noe av insektene og slikt.

71 Nå, nå legger vi merke til, i disse få dagene etter at vannet har kommet dit, i denne menneskelagde denominasjonen, eller tanken. Unnskyld meg. Unnskyld meg. Ja vel. Etter at det—

etter at det har blitt vasket bort, av all slags teologi og slikt har blitt vasket inn i det; finner vi nå ut at, når det ligger der noen få dager, så blir det stagnert.

⁷² Og alle vet, at i kirkens historie, når Gud sender noe ut, et budskap, og det kommer ferskt fra Gud. Så etter at livet til den grunnleggeren, eller hva enn det kan være; du kan kalle ham reformator, eller hva enn du vil kalle det. Etter hans død, så får de bygd opp et system og de danner en organisasjon. Og så snart de lager en organisasjon ut av det, så dør det rett der. Det reiser seg aldri igjen. Det har skjedd ned gjennom alle tider, tilbake, helt tilbake.

⁷³ Med all respekt for denne katolske presten som sitter her; da Gud organiserte menigheten . . . eller, ikke organiserte den, Gud organiserte aldri en menighet. Han er ikke i den slags bransje. Han er i fødsel, ikke organisasjon, så da Gud satte menigheten i bevegelse på Pinsefestens Dag. Og så til slutt nede i Nikea, Roma, organiserte de den, og det var der den mistet sin Kraft.

⁷⁴ Så kommer vi videre ned til den Lutherske reformasjonen, og det var en stor ting. Guds Ord ble gitt, "Den rettferdige skal leve ved tro." Og da de gjorde det, istedenfor å ta det opp, alle sammen, alle sammen og marsjere videre, så dannet de en Luthersk menighet, atskilte seg selv fra denne gruppen, og da døde det.

⁷⁵ Så reiste Gud opp John Wesley, med helliggjørelse, budskapet om den andre nådesgjerningen, og det var en underfull ting. Men etter Wesley og Asbury, organiserte de det, det døde.

⁷⁶ Så kom pinsevennene opp med restaurasjonen av gavene. De gjorde det bra, hva skjedde? Organiserte det og det døde. Helt riktig.

⁷⁷ Nå midt i alt dette, kaller Gud fortsatt en liten levning ut av hver enkelt av de generasjonene. Så visst gjør Han det. Og det er vår tid til å komme ut, og samles sammen. Og derfor tror jeg at, Full Gospel Business Men har spilt en stor rolle i å bryte ned disse veggene, og sier at: "Det er ingen forskjell på oss. La oss komme sammen og tilbe Gud under ett prinsipp, ikke under en organisasjon." Hvis det var en organisasjon, ville jeg ha kommet meg ned fra denne plattformen akkurat nå. Jeg har ikke noe med det å gjøre.

⁷⁸ Hva det er, det må være et fellesskap, og ikke et felleskap rundt en læresetning. Men fellesskap i Kristus, ved kraften av Hans oppstandelse, det er det som bringer Liv. Det bringer fødsel.

⁷⁹ Og før fødsel kan komme, innser vi at det må være død før fødsel. Og en fødsel er et kaos, jeg bryr meg ikke om hva slags

fødsel det er. Hvis det er i en grisebinge, eller—eller hvor enn det er, det er et kaos. Og så er den nye Fødsel, den får deg til å gjøre ting som du vanligvis ikke tenkte du ville gjøre. Men når du er rede til å dø til deg selv, da blir du født på ny, en ny skapning i Kristus Jesus, da åpner ting, seg opp og du ser livet i et nytt lys, fordi du har tatt imot Personen Jesus Kristus, og ikke noen teori eller læresetning.

⁸⁰ Eller, til og med det skrevne Ord, Det må bli levendegjort av den Hellige Ånd. Uansett hvor mye teologi du har fått, så ligger det der dødt. Jeg kunne ha en håndfull hvete; ikke før det kommer inn i prosessen hvor det kan bli levendegjort, så vil hveten aldri leve. Og du kan ha en doktorgrad, Ph., LL., hva enn du ønsker; men ikke før den Hellige Ånd kommer på det og levendegjør det for deg, som en personlig opplevelse med Gud, så gagnar ikke hveten noe. Din lærdom er forgjeves.

⁸¹ Som denne engelskmannen sa her forleden kveld, jeg ble så forundret over det. All lærdommen han hadde, som Paulus, måtte han glemme alt han visste, for å finne Kristus, gjøre ting som han tenkte han ikke ville gjøre.

⁸² Men det er slik Gud gjør det, Han ydmyker oss i vårt utdannede system. Ikke at jeg prøver å støtte uvitenhet, men jeg prøver å fortelle dere forskjellen. Utdannelse kan aldri bringe Liv. Det trengs Guds Ånd for å bringe Liv, og det Livet må ikke bare komme ut av den intellektuelle vekkelsen. Det må komme ut av Bibelen, Ord-vekkelse, og det Ordet er det samme i går, i dag, og for evig. Og når Den faller i dag, og levendegjør, får dere de samme resultatene som dere hadde i Apostlenes gjerninger 2. Nøyaktig. Det har det alltid, og det vil det alltid gjøre, fordi det er Guds Ånd som skaper atmosfæren.

⁸³ Det trengs atmosfære for å gjøre ting. Det er grunnen til at dere menn alltid har blitt opplært, "Ta med barna deres hit." Vel, det er sannelig riktig. Jeg ble glad for å se datteren min, Rebekka, komme inn og sitte ned, for bare noen få minutter siden. Noen av dere så meg blunke til en kvinne, det var datteren min, så hun kom inn og satte seg. Jeg ønsker at hun skal motta Åndens dåp, og det er derfor hun er her i møtet. Det er hensikten med det. Det trengs atmosfære.

⁸⁴ Som gamle doktor Bosworth pleide å si: "Du kan ta et hønseegg og legge det under en hundevalp, det vil klekkes ut en kylling." Hvorfor? Fordi det er et egg og har den rette atmosfæren.

⁸⁵ Jeg bryr meg ikke om du er en metodist, baptist, presbyterianer; i den rette atmosfæren, vil det klekkes ut et nyfødt Guds barn, gjør krav på Ordet. Det er atmosfæren som gjør det, uansett hva slags denominell merkelapp du har.

⁸⁶ Pleide å røkte kveg. Jeg la merke til kvegoppdretteren når vi tok dem opp inn i skogen, bort fra—bort fra beitemarkene

nede ved ranchene, og førte dem til skogen. Han stod der og kikket mens de gikk gjennom porten, ved kveg-gjerdet. Han brydde seg aldri så mye om slagene, fordi det var alle mulige slag som gikk gjennom der. Men det var én ting han la merke til, blodmerket. Det måtte være en fullblods Hereford ellers kunne den ikke gå i den skogen, fordi det var Hereford Foreningen som gresset i den skogen. Den måtte ha et blodmerke, for å bevare oppdrettet riktig.

⁸⁷ Og jeg tror det er slik det vil bli på Dommens Dag. Han kommer ikke til å spørre meg om jeg var metodist, baptist, pinsevev, eller presbyterianer, men Han kommer til å se etter blodmerket. "Når Jeg ser Blodet vil Jeg gå forbi dere." Det er tingen.

⁸⁸ Så vi finner at disse sisternene, etter at de står stille en stund, blir de . . . blir de stagnerte og de er ikke noe bra. Og så blir det, også, blir hjemmet til frosker og firfirsler og slanger og insekter og bakterier, og alt mulig, fordi det er en stagnert tilstand som har drevet det inn. Kunne du tenke deg, vaskes vekk fra et låvetak, eller vekk fra et hus like ved låven, eller et hvilket som helst sted hvor skitten sitter, hva slags insekter og bakterier, og alt mulig, som vaskes inn i denne sisterna?

⁸⁹ Nå, det er et fullkomment forbilde på et hvilket som helst menneskelaget system. Han er en fiasko, til å begynne med. Det er grunnen til at han trenger en Frelser. Han kunne ikke frelse seg selv, han kan ikke gjøre noe for det. Han er fortapt, til å begynne med. Han er født inn i verden, syndig, han kommer inn i verden og taler løgn. Han er en løgner, til å begynne med, så hvordan i all verden kan han gjøre noe for seg selv? Hvordan kan en hellig mann?

⁹⁰ Det finnes ingen hellig mann. Det finnes ingen hellig menighet. Det er en Hellig Ånd! Ikke en hellig menighet, et hellig folk; det er en Hellig Ånd blant et folk, det er hva det er. Amen. Ikke et hellig fjell hvor Peter og dem stod; fjellet var ikke hellig. Men det var den hellige Gud, på fjellet, som gjorde det hellig. Ikke en hellig person; det er den Hellige Ånd som virker i den personen, som gjør det hellig. Ikke personen; men den Hellige Ånds Person! Det er ikke mannen; fordi, han er bare en mann, "født i synd, formet i synd, kom til verden og talte løgn."

⁹¹ Ethvert menneskelaget system vil holde ham rett i det; han vil skjule det for det intellektuelle, de intellektuelle øynene, de som tror, "Jeg tilhører menigheten, navnet mitt står i boken. Jeg har gjort *dette*. Min far var *dette*, og så videre." Det høres helt riktig ut; som, det er, ingenting å si imot det. Men allikevel, venn, Jesus sa, "Uten at et menneske blir født på ny, kan han ikke engang se," *se*, der, betyr ikke at han ser med øynene sine, men, "*forstå* Himmelens Rike." Ikke før du er født inn!

⁹² Hvordan kunne denne baptistevangelisten, hvordan kunne den mannen som stod der og kritiserte og gjorde narr av Det? Ser dere, det er ingenting i ham som i det hele tatt kunne ta imot Det; men Gud måtte gjøre det, ser dere. Gud ga ham den Hellige Ånd. Han manifesterte at dette ikke var hykleri, dette er Ordet. Han hører det bare fra en skole idé, og de prøver å ta alle Guds velsignelser og plasserer det i en forgangen tid.

⁹³ En ung baptistpredikant, her for ikke lenge siden, som sitter rett her denne morgenen; og han kom til meg, og han sa, "Broder Branham, det er én ting som du gjør som er feil."

Jeg sa, "Hjelp meg."

⁹⁴ Og han sa, "Du er, jeg syns du er en oppriktig og en god person, men . . ."

Jeg sa, "Takk, sir."

Han sa, "Men det er én ting som du gjør feil."

Jeg sa, "Jeg håper Herren bare finner én ting feil."

⁹⁵ Og han sa, "Vel, det er . . . Dette er det du gjør som er feil." Sa, "Du prøver å introdusere for verden en apostolisk tjeneste, og," sa, "den apostoliske tjenesten tok slutt med apostlene."

⁹⁶ Jeg sa, "Som en baptist til en baptist, ønsker jeg å spørre deg et spørsmål."

Sa, "Hva?"

⁹⁷ Jeg sa, "Tror du at Guds Ord er inspirert, hver eneste del av det?"

Han sa, "Ja, visst."

⁹⁸ Jeg sa, "Da, sa Han, 'Ikke legg til ett ord, eller ta Ett.' For," jeg sa deretter, "Jeg vil vise deg hvor den apostoliske Velsignelsen kom over folket, ved et Guds løfte, så vis du meg nå Guds løfte og når det forlot folket. Ser du, hvis du ikke kan finne det frem i Ordet, da—da glem det, ser du," Jeg sa, "fordi Det pågår fortsatt."

⁹⁹ Han sa ikke noe på en liten stund. Og så sa jeg, "Vel, da så, broder, vil jeg gjerne spørre deg om dette. Peter introduserte det apostoliske budskapet, på Pinsefestens Dag. Og vi vet alle at det er sant, for han hadde nøklene til Riket, som Jesus hadde gitt ham. Og legg nå merke til hva han sa. Han sa, 'Omvend dere, enhver av dere, og bli døpt i Jesu Kristi Navn til syndenes forlatelse, og dere skal få den Hellige Ånds gave. For løftet tilhører dere, og deres barn, og alle dem som er langt borte, så mange som Herren vår Gud vil kalle til Seg.' Så hvis det er et sted hvor Han tok det vekk, hva skjedde så med Peters ord på Pinsefestens Dag?" Skjønner? Nei, det har aldri tatt slutt!

Kjære døende Lam, Ditt dyre Blod
 Skal aldri miste sin Kraft,
 Inntil hele Guds forløste Menighet
 Er frelst, for aldri å synde mer.

Så i en edlere, skjønnere sang,
 Vil jeg synge Din Kraft til frelse,
 Når denne svake lespende, stammende tunge,
 Ligger stille i graven.

¹⁰⁰ Gud hjelp meg til å tro Det og holde fast på Det, og oss alle, og stå ved Det, fordi Det er Evangeliets Sannhet! Ja, sir.

¹⁰¹ En klok mann burde aldri se på disse tingene. Og vite at de aldri vil fungere. De har aldri fungert. En organisert religion og en organisert opplevelse vil aldri fungere i Guds Nærvær. Det må komme, uforfalsket, fra Gud. Det har aldri blitt brukt av Gud, aldri noen gang før i tiden har Gud noen gang brukt et slikt system. Nå du, åh, du får medlemmer og slike ting. Men jeg mener den ekte Guds sed, Velsignelsen som den som falt på Pinsefestens Dag, det kommer aldri ved organisasjon; det kommer ved en fødsel, å bli født på ny.

¹⁰² Vi blir oppfordret til å ta Israel til—til et forbilde, som de har vært. Legg merke til, “De har sviktet Ham, deres tilveiebrakte kilde, og har hugget seg ut sisterner.” Kunne du tenke deg en—en—en—en ting, når en mann er ved en artesisk brønn, drikker, og så ønsker å lage seg en systerne, ser dere, for å drikke av den? Nå det er hva profeten sier, det er hva Guds Ord sier. Det er hva Gud sa til profeten. “Dere har sviktet Meg og—og har forlatt Meg, kilden med levende vann; og har hugget dere ut sisterner, som er sprukne, og de lekker ut.”

¹⁰³ Se noe. De ville ha noe de kunne kontrollere, eller for å vise hva de hadde gjort. Det er—det er dårskapen i organisert religion. Det er alltid å prøve, de må ha noe i det selv. De må ha alle disse systemene og samfunnene, og slikt, “Og jeg tilhører *dette* nå.” Istedenfor å bare være ydmyke Guds barn, så ønsker de noe som de kan vise frem selv. Istedenfor å la Gud få gjøre det på Sin måte, så ønsket de å gjøre det på sin måte. Og det er slik systemene har taket på menighetene i dag. Ikke . . . Hvert system, en ønsker det på *denne* måten, en ønsker det på *denne* måten. Hvis du er en metodist, må du være det på *denne* måten. En baptist, *denne* måten. En presbyterianer, katolikk, og den slags, de har sine systemer. Ikke noe imot det, men det er ikke det jeg snakker om.

¹⁰⁴ Mennesket ønsker sin måte å gjøre det på, og Gud har Sin måte å gjøre det på. Og han sa, “Dere holder fast på deres vei, en sprukken systerne; og vil ikke ta imot Min vei, Livets vei.”

¹⁰⁵ Og det er på samme måte som det er i dag. Det har rett og slett ikke forandret seg det minste. Tenk hvor tåpelig det er at en mann forlater en artesisk brønn med klart rent

vann som bobler opp, og så ønsker han å gå til en sprukken systerne som han har laget selv, og grave seg ut en systerne, med den skitten som er oppe på toppen av låven som vaskes ned i den, og så drikke fra den. Det er så visst noe mentalt galt med den personen.

¹⁰⁶ Og når en mann klynger seg til en—en kirkelig forståelse av Skriften, istedenfor å ta imot den Hellige Ånd som stadfester Skriften og gjør Den virkelig for deg, da er det noe åndelig galt med den personen. Det er helt riktig. Ja visst, den Hellige Ånd! Hver enkelt har en tolkning av sin Bibel, hva du tror er riktig. Gud trenger ikke din hjelp. Gud trenger ikke din tolkning.

¹⁰⁷ Gud er Sin Egen tolk. Gud gjør tolkningen på den måten Han—den måten Han sa Han ville gjøre det på. Herren sa i begynnelsen, “la det bli lys,” og det ble lys. Det trenger ingen tolkning. Det var det Gud gjorde. Han sa “en jomfru skal unnfange,” hun gjorde det. Det trenger ingen tolkning. Han sa Han ville “utøse Sin Ånd over alt kjød,” Han gjorde det. Det trenger ingen tolkning. Gud tolker Sitt Eget Ord ved å stadfeste Det, og manifestere Det, og bevise Det.

¹⁰⁸ Det var slik en profet ble stadfestet om han var av Gud. Han sa, “Hvis det er en iblant dere, som er åndelig eller en profet, da vil Jeg Herren gi Meg Selv til kjenne for ham i visjoner, tale til ham gjennom drømmer. Og hvis det han sier skjer, da frykt ham; men hvis det ikke skjer, da gjør det ikke.”

¹⁰⁹ Det er det samme som når Gud taler Sitt Ord, og mannen sier: “Ordet er *Dette*,” og det skjer på den måten, da er det Gud som gjør det.

¹¹⁰ Men hvis han sier: “Det er på *denne* måten, og tiden er over,” men det tar jo all... Han rekker ut et brød som en hungrer etter, i sin hånd, til barna, og tar det vekk fra dem; og de sulter. Hvorfor ville du ønske å drikke fra en systerne når denne artesiske brønnen var der?

¹¹¹ Hva er nå en Livets kilde? Hva er Livets kilde, kilden med levende Vann? En artesiske brønn, kan vi sammenligne Den med.

¹¹² Nå jeg vil at dere skal legge merke til forskjellen mellom en systerne og en kilde med levende vann; artesiske brønn, og en gammel sprukken systerne der ute full av insekter, firfirsler, frosker, bakterier, og hva mer, ser dere.

¹¹³ Og her er en artesiske brønn. Nå legg merke til dette. Den er selvforsynt. Du trenger ikke få tak i et stort system og gi den en masse penger. Du trenger ikke verve en masse med medlemmer. Den forsørger sine medlemmer, ved Livets Ånd, som virker i dem.

¹¹⁴ Legg merke til vannet som kommer fra den, friskt, klart og rent. Ikke en systerne, noe stagnert som har blitt indoktrinert

av førti, femti forskjellige sinn, som sier: “*Dette* er riktig, og *det* er riktig, og *denne* forståelsen,” og valg og gir en ordet, og slik gjør de, og så danne en denominasjon ut av det. Det er klart og rent, uforfalsket Guds Ord, som kommer fra Guds hånd. Det er en virkelig artesisk brønn.

¹¹⁵ Legg merke til, at hemmeligheten til dens kraft er i den selv. Mennesker kan ikke finne det. Et eller annet slags trykk, under den, som får den til å presse oppover.

¹¹⁶ Jeg husker da jeg, tidligere, var stats viltvokteren i Indiana. Jeg pleide å gå forbi, i Harrison Fylke, en spesiell brønn, en kilde. Den boblet alltid opp. Og bare, åh, den så ut som den var den mest lykkeligste ting. Uansett om snøen lå på bakken, is, var frossent, hvor kaldt det var, så boblet den allikevel; mens de gamle menneskelagde dammene og tankene, med frosker og alt mulig, var frosset igjen der ute, fullstendig.

¹¹⁷ Og det viser bare at en hvilket som helst denominasjon, med litt mangel på Ånd eller litt forandring i atmosfæren, vil fryse igjen. Men Guds artesiske brønn, Han er den—Han er den samme i går, i dag, og for evig. Den holder alle ting borte fra seg med boblingen og det dyttes ut av den. Og det er ikke noe der inne, til å begynne med. I samme øyeblikk det kommer inn i den, så vil den dytte det ut av veien.

¹¹⁸ Den tingen boblet opp slik, og jeg sa, satte meg ned der en dag, jeg tenkte, “Jeg tror jeg vil snakke med den kilden, bare et lite øyeblikk.” Jeg tok av meg hatten, og jeg sa, “Hva er det som gjør deg så lykkelig? Hva gjør at du bobler så mye? Kanskje det er fordi hjortedyra drikker av deg, en gang iblant.”

Hvis han kunne ha snakket, ville han ha sagt: “Nei.”

Jeg sa, “Kanskje det er fordi jeg drikker av deg.”

“Nei, det er ikke det.”

¹¹⁹ Jeg sa, “Vel, hva er det som gjør deg så klart, så ren? Så hva—hva er det som bobler, som får deg til å boble, full av glede hele tiden, og ingenting kan fryse deg fast? Du spruter opp i lufta, og det er ikke annet; enn rent vann.”

¹²⁰ Hvis den kunne ha snakket til meg, vet dere hva den kilden ville ha sagt? Den ville ha sagt, “Broder Branham, det er ikke meg som bobler. Det er noe bak meg, som bobler meg.” Og det er slik det er. Det er et fattig ord, men dere vet hva jeg mener.

¹²¹ Og det er slik det er å oppleve å bli født på ny. Du kan ikke holde det inne. Det er en—en brønn av vann inni deg, som bobler opp til evig Liv. Ser dere, det er noe med det, som ikke har noe med deg å gjøre. De menneskelagde tankene kan fryse, og de kan bønnfalle om vekkelse og alt; men en mann som er under den Kilden, lever i den Kilden, både dag og natt! Nei, du trenger ikke vente på lokale regnbyger og lokale vekkelser.

Du er full av Det. “Jeg vil gi ham en Livets Kilde, i ham, som bobler opp.” Det er noe i Den, som er friskt hver dag, klart og rent. Det er Guds uforfalskede Ord i ditt hjerte og tunge, stadfester Seg Selv, taler for Seg Selv. Jeg bryr meg ikke om det regner, om det snør, hva slags vær det er, du er fortsatt lykkelig fordi den Hellige Ånd er der inne og bobler opp. Det er den skjulte Kraften. Legg merke til. Åh, dens hemmelighet er inni den.

¹²² Den gir av seg selv, gratis, til hver den som vil drikke og benytte seg av det den har. Nå du velger ikke ut, og sier: “Vel, nå går jeg bare til metodistmenigheten fordi jeg er en metodist, for en vekkelse. Jeg må gå over *her*, men (hvis) jeg må gå til pinsevenner fordi jeg er en pinsevenn-vekkelsespredikant.” Jeg sier deg, når du får den Brønnen med Vann som veller opp, den Kilden, når du drikker derfra, da er det ingen forskjell, du gir til alt som kommer forbi. Du er villig til å gi et Livshåp til en katolikk, til en protestant, til en jøde, til en ateist, eller hva enn det er. Du er virkelig, har virkelig fått Noe i deg, som gjør det.

¹²³ Du legger merke til en annen ting med den, du trenger ikke pumpe det opp. Du trenger ikke trekke det opp, og pumpe det opp. Jeg har sett så mye av det at det gjør meg syk, pumper opp noe; spiller en masse musikk, og hopper opp og ned, eller—eller en masse litteratur ute i byen, og kjempestore skilt, “Tidens mann.”

¹²⁴ Det er bare én tidens Mann, og det er Jesus Kristus, Som er den samme i går, i dag, og for evig. Det er bare én Budbærer fra Gud, og det er—det er Jesus Kristus. Ja, sir.

¹²⁵ Du trenger ikke pumpe Dette opp, eller trekke Det ned. Eller, ikke, du trenger ikke bli medlem av Det. Du kan bare ta Det, fritt. Amen. “Jeg er Kilden med levende Vann; dere forlot Meg, for å gå og lage dere noen tanker.” Nå du trenger ikke pumpe Det, pumpe Det, trekke Det, og bli medlem av Det, grave Det, ingen ting annet. Du trenger bare å ta av Det, fritt.

¹²⁶ Du trenger ikke noen menneskelagd teologi som en filtreringsfille, heller, til å fortelle deg hva som går gjennom Det, hva Det har gjort. Slett ikke. En eller annen menneskelagd teologi i et eller annet utdanningssystem, selvvrettferdig religion i *dette*, i *dette*, eller en eller annen sisterner av religiøst system; du trenger ikke det. Det trenger ikke være der. Setter du en fille på Det, vil Det kaste den rett opp i lufta. Den har ingenting med det å gjøre. Den er selvforsynt! Det er Guds Kraft som veller opp til Liv. Hvorfor ville en mann forlate en ting som Det, for å bli medlem av et system, det er mer enn jeg kan fatte. Den trenger ikke noen filtreringsfiller. Den trenger det ikke. Den trenger ikke å være, trenger ikke å være avhengig av lokale regnbyger for å bli fylt opp. Det er fullt hele tiden. Amen.

127 En mann, jeg hører dem si: “Jeg er rett og slett nede i kjelleren i dag.” Ah, du!

128 Åh, jeg er glad for å leve i Guds Nærvær, uansett om ting går bra eller ikke bra. Han er mitt Liv. Amen. Han er vårt Liv. Han er Livet, det rike Livet. Ja, sir. Og—og se hva Det gjør for oss. Dets kraft og renhet er i Den Selv. Den trenger ingen påfylling fra sisterna eller noe annet system.

129 Noen sier: “Vel, hva er ditt medlemskort? La oss se om du er en god baptist. Jeg vil se om du har et kort. Eller—eller, en god pinsevenn, om du er en Oneness, Twoness, Threeness, eller—eller noe sånt.” Ser dere, Den trenger ingen påfylling. Den er alltid i bevegelse. Ja.

130 Dere vet, jeg hadde denne gamle sisterna før, jeg måtte helle vann ned der og fylle på og fylle på og fylle på, med denne gamle stempelpumpa, for å få det ut derfra; dere vet, helle litt mer vann i den, og bare helte inn en haug med insekter og slikt, for å pumpe ut insekter og slikt. Det er nesten akkurat sånn noen av disse systematiske vekkelsene er.

131 Men, takk Gud, “Det finnes en Kilde fylt med Blod, der syndere kaster seg ut i floden!” Du skaper ikke kirkemedlemmer; du skaper kristne ut av dem når de kommer til den Kilden.

132 Hvorfor ville du forlate Kilden av levende vann, for å drikke av en slik kloakk-kum som det?

133 Ingen opp-pumping; Dens kraft er i den selv. Den trenger ingen påfylling, ja, sir, for (Den Selv) Dens Eget Liv er i Den Selv. Det er slik Guds sed er i et menneskes hjerte. Guds Liv er inni individet, ikke i menigheten. I deg, det er i deg, du er den som har Livsspiren i deg.

134 Bare en slurk av Den overbeviser alle slags prester. Spør den katolske presten, spør baptisten, hva enn det er. Bare en slurk av dette herlige friske artesiske vannet, jeg sier deg, det overbeviser om at Det er Sannheten. Din hungrige sjel, uansett, det er overbevisende for den tørstende, i hvert fall. Nå hvis du ikke tørster. . . Denne lille baptisten, han tørstet ikke, til å begynne med; men da han ble tørst, så smakte vannet fryktelig godt. Det stemmer, men du må tørste, “den velsignede tørsten,” som Jesus kaller den. “Velsignet er dere når dere hungrer og tørster etter rettferdighet, for dere skal bli fylte.” Og Jesus sa det, venn. Ja, sir, Det er en velsignet Kilde for den tørstige.

135 Hvorfor skulle noen ønske å bytte Det med en sump? Hvordan ville du like å bytte en artesisk brønn med et sumpvann, fullt av insekter og forurensninger av alle slags menneskelagde teorier, som Gud sa at, “Å legge ett til Hans Ord, eller ta ett av Hans Ord bort, da skal hans del bli tatt bort fra Livets Bok”?

136 Og da Gud lovet at Han ville stadfeste dette Ordet i enhver generasjon, “For løftet tilhører dere og deres barn, og alle dem som er langt borte, så mange som Herren vår Gud vil kalle,” hvorfor vil du pumpe på en systematisk pumpe som har blitt forurenset i årevis, av noe gammel manna? Kanskje mannaen var helt grei, ingenting imot den, på tiden til Martin Luther, på tiden til *dette* og tiden til *det*, og de andre reformatorene, ingenting imot det; men det er manna som falt for lenge siden.

137 Hvis vi ser i Bibelen, så måtte de plukke den opp hver dag. De måtte skaffe nytt. Etter at den ble litt gammel, så råtnet den. Den kan ikke råtne uten å brytes ned. Den må ha bakterier i seg, eller noe for—for å få den til å råtne. Vi vet at det er slik.

138 Og slik er systemene! Etter at det ligger der fra en stor vekkelse til en annen, og det blir forurenset og blir full av insekter, og som en sisterne full av sprelle-haler, som vi pleide å kalle det, små gamle insekter som sprellet der inne.

139 Og det er det som er i veien med erfaringen til så mange mennesker i dag. De er—de er bare så fulle av sprelle-haler, som spreller fra den ene til den ene, og fra den ene til den andre, og farer med sladder som ikke har noe Sannhet i seg i det hele tatt. Det stemmer, spreller ut av en og inn i en annen. “Jeg var en metodist; jeg sluttet meg til baptistene. Jeg var en katolikk; jeg gikk for å bli *dette*. Jeg gikk for å bli *det*.” Det er bare sprelle-haler. Åh, glem hele greia!

140 Og kom til Kilden, amen, den artesiske Brønnen, det alltid levende Nærværet til Kristus! Jeg tror Han er den uuttømmelige Livets Kilde. Jo mer du får fra Ham, desto friskere blir det, og kaldere det blir, og bedre blir det, og deiligere smaker det. Jeg har tjent Ham nå i tretti-tre år, og hver dag blir fortsatt herligere enn dagen før. Jeg har aldri vært. . . Han sa at dere aldri ville tørste hvis vi drakk av dette Vannet. Legg merke til hvor mektig Det er. Åh!

141 Israel gjorde som mange gjør i dag, de forlot kilden med levende vann, for å gå og grave seg sisterner.

142 Nå la oss snakke om nåde bare for et øyeblikk, om Guds nåde. Vi har lover og forskrifter, “Og hvis du ikke holder mål til denne standarden. . . Jeg har en religiøs målestokk; hvis du ikke holder nøyaktig mål med den, så må du, kan du ikke komme inn,” og så videre. Men Gud frelser oss av nåde, ikke ved en målestokk. Skjønner? Men Gud, snakker om nåde nå, bare hvordan dette kom til å finne sted, drakk fra Ham. Fra denne målestokken. . .

143 Klaging, klagende Israel. Se her, Han sa, “Og Jeg vil besøke dere igjen.” Legg merke til i Skriften. Legg merke til, Han kommer til å prøve dem, og besøke dem igjen. Klagende Israel, ved Rødehavet, ble invitert til å følge Ham gjennom

Egyptys stagnerte vann, for å bli et fritt folk. De var slaver. De ble invitert til å komme over for å bli et fritt folk, med Ham. Kom ut gjennom døde havet, døde havet; Rødehavet, rettere sagt, kom ut gjennom det, for å gå inn i en ødemark, for å få en atskillelse mellom dem og etterlignerne som prøvde å etterligne det, uten omskjæring.

¹⁴⁴ Åh, det var det som forårsaket problemet. Alle sammen omkom rett i øde... eller rett—rett i havet, Faraos og hærens. De hadde sett mennesker gå ved overnaturlig Kraft, så de kom tilbake og prøvde og etterligne det, uten å være inkludert i velsignelsen. Og da de gjorde det, omkom de. Det er kjødelig etterligning.

¹⁴⁵ En mann som prøver å gjøre det, prøver å etterligne noe, da lager han en kjødelig etterligning av en ekte kristen.

¹⁴⁶ Min indiske broder der vet det. Dra opp rundt Bombay og du vil se folket der, hinduene og så videre, som ligger på spikre og på... går på glass og går i ilden, for å vise hva de kan gjøre, og slike ting... Det er kjødelige etterligninger fra noen mennesker der ute i jungelen, som gjør det som et offer for guden sin.

¹⁴⁷ Vi finner det iblant alt religiøst liv, kjødelige etterligninger, noen som prøver å bli lik den andre. Det finnes kun ett forbilde som dere skal være lik, det er lik Jesus Kristus, Som var Ordet. Og så når Guds Ord kommer til deg, vil det bli på samme måte.

¹⁴⁸ Men Gud ledet dem rett videre til det lovede land, allikevel. De fant, også, alle tankene, da de nå ga seg i vei gjennom ødemarken på deres reise, etter at de hadde atskilt seg, fant de ut at alle tankene var tørre, for dem.

¹⁴⁹ Og du vil oppleve det samme, broder, når du legger i vei på denne reisen til det lovede Land. Du vil oppleve stengte dører. Slik som den lille predikanten sa, en anglikaner, eller hva enn han var, og, den første ting vet du, så kastet menigheten ham ut. Skjønner, så lenge som han hadde så mange som tok imot den Hellige Ånd, så var det slutten på det.

¹⁵⁰ Og—og Israel opplevde det samme, som forbilder, på deres reise til det lovede Land. Tankene var helt tørre. Ja, deres reise i lydighet til Hans lovede Ord, deres reise, i tankene, fant de tørre. Nå fant de ut at tank—tankene ikke kunne stoles på, for reisen.

¹⁵¹ Og hvis du skal reise i lydighet til Guds Ord, og prøve å slutte deg til *dette* og slutte deg til *det*, kommer du til å finne ut at det ikke finnes en tank i verden som vil støtte Det. Ikke i det hele tatt. Du er et individ. Gud leder deg akkurat slik Han ønsker å lede deg. Så, har vi funnet den samme tingen i dag, og alle tanker er tørket ut.

152 Men løftet, er alltid sant, for Gud Som vil holde Sitt løfte til Sitt folk. Han lovet å tilveiebringe alt de hadde behov for, så Han gjorde det. Midt i de tomme, tørre tankene, bare tenk på det; og klagende Israel, i ørkenen, på deres reise! Han kalte Sin ledertjener, profeten Moses, ut på en side, og åpnet opp en kilde med levende vann, ved en slått Klippe, slik at Hans troende barn ikke skulle omkomme.

153 I denne tid, taler det om nåde, til meg. Vi fortjener det ikke. Måten vi har gjort, måten vi har levd, vi fortjener det ikke.

154 Men Gud, i denne tid, som akkurat her denne morgenen, hør her, til metodister, baptister, presbyterianere, katolikker, og alle, har Han åpnet opp en Kilde. Hebreerne 13 beviser dette, at Han er den samme i går, i dag, og for evig. Så det—det gjør, Johannes 3:16 sann, “For så har Gud elsket verden, at Han gav Sin Sønn den enbårne, for at hver den som tror på Ham ikke skal gå fortapt, men ha evig Liv.”

155 Og det ble løftet opp for en sammensatt grunn, fordi folket klaget og syndet, og de var bitt av slanger og de var døende; og for tilgivelsen av deres synder, og helbredelsen av deres sykdommer.

156 Og det er den samme Kilden som er åpen for oss i dag, for vår frelse og for vår helbredelse, fysiske helbredelse. “For Han er den samme i går, i dag, og for evig.”

157 Og da Klippen som ble slått av Guds lovede Ord, ved befaling, ga Den fra seg strømmer av klart rent vann; ikke—ikke stagnert, ikke forurenset, men Guds Eget Nærvær. Rent vann, og det frelste alle som drakk. Nå vi vet at det er sant, fordi vi leser om det i det Gamle Testamentet, som et bilde.

158 Nå, du trengte ikke å trekke det, pumpe det, bli medlem av det, gå på seminaret for å lære hvordan å bruke det. De vil fortelle deg hvordan å bruke den der, ser dere, “Åh, vel, du, hvis du har tatt imot den Hellige Ånd, vi tror det, men så gjør du—du det på *denne* måten.”

159 Men, du skjønner, det er ingen kontroll på det. Du bruker ikke den Hellige Ånd; den Hellige Ånd bruker deg, ser dere. Ser dere, du skal ikke, du skal ikke bruke den Hellige Ånd; den Hellige Ånd har deg. En gave er ikke noe du tar, som en kniv, som du spisser en blyant med. Det er å overgi deg selv til Gud, og få deg selv ut av veien så den Hellige Ånd kan bruke deg.

160 Legg merke til, at de aldri trengte å pumpe det eller trekke det opp, eller de trengte aldri å spørre, “Nå hvordan bruker vi dette vannet?” Fordi, de visste hvordan de skulle bruke det. De var tørste. De visste hva de skulle gjøre med det.

161 Og slik er det med en mann eller kvinne, hva, uansett hvilken læresetning eller denominasjon han tilhører. Hvis

han tørster etter Gud, trenger han ikke springe tilbake til seminaret, som denne anglikanske broderen gjorde, eller britiske broderen, i går kveld, må gå tilbake og få råd om hvordan, fra den anglikanske kirken, hvordan han skal bruke denne store gaven som han har, tale i tunger, og hvordan han må gjøre *dette*. De ville ha sparket ham ut, til å begynne med. Skjønner? Han var tørst, så Gud bare fylte ham. Det er alt. Det er å tørste, og så bare fyller Han på.

¹⁶² Du trenger ikke å ha noen kontroll, at noen forteller deg hva du skal gjøre med det. Gud leder hvert individ på den—den måten Han ønsker du skal gjøre. Du er et—et individ, selv. Du er en del av Gud. Ingen kan ta din plass. Og du trenger ikke på noen måte å gå til noen, og si nå, jeg må “gjøre *dette* med det,” eller jeg må “gjøre *det* med det.” Nei, sir. Gud bruker det på den måten som—som Han ønsker. Når du er tørst, vet du nok til å komme å drikke.

¹⁶³ Og hvis du tørster denne morgenen, så drikk av Den, det er alt du trenger å gjøre. Gud hadde tilveiebrakt en vei for deres tørst, at de tørste barna fritt kunne ta del av Ham Selv. Og Gud har tilveiebrakt en vei for enhver mann og kvinne denne morgenen, som hungrer og tørster. Kanskje det er folk som sitter her, som aldri har blitt frelst. Det er folk som sitter her som er like ved til å bli frelst.

¹⁶⁴ Det er mennesker her, som sitter her som menighetsmedlemmer, dere ønsker å gjøre rett, men dere drikker fra en tank. De vil aldri fortelle dere disse Sannhetene.

¹⁶⁵ Det eneste tingen, for å komme, er å ta Guds løfte og komme til den Kilden, da vil Han slukke tørsten. “Den som drikker fra denne Kilden vil aldri mer tørste.”

¹⁶⁶ Legg merke til nå hvordan—hvordan Han frigjorde Sine—Sine egne som tok imot dette vannet, ved nåde, og ikke ved et system eller en sisternes av utdanning. Han stadfester at Hans Ord, er en Livgivende kilde. Hvor mange her inne vet at dere tok imot Liv da dere tok imot Ordet og Hans vann, vet dere at dere tok imot Liv? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

¹⁶⁷ La oss ta, vel, for eksempel, bare et eksempel til, eller to, og så skal jeg avslutte om bare et øyeblikk. Jeg—jeg må ha den knappen et eller annet sted. Men legg merke til. Jeg bare fortsetter å snakke, men jeg mener ikke å gjøre det. Hør her, la oss ta som et eksempel, bare et par mennesker.

¹⁶⁸ La oss ta kvinnen ved Jakobs sisternes, en gravd brønn. Der satt hun. Det var alt kvinnen visste om, denne sisterna der hun kom for å hente vann. Og over mot brønnen fant hun, i det lille panoramaet der, en Mann som satt der, en jøde. Og hun var en samaritaner, det var i byen Sykar. Og vi finner ut at denne Mannen, denne jøden, sa noen uvanlig Ord til denne kvinnen, sa, “Gi meg å drikke.”

169 Nå sa hun, “Vi har segregering. Det er ikke—ikke rett av Deg å spørre meg et slikt spørsmål; Du er jøde, og jeg er en samaritaner.”

170 Han sa, “Men hvis du visste Hvem du snakket med, da ville du bedt Meg om drikke, og Jeg ville gitt deg vann som du ikke trenger å komme hit til denne sisterna for å drikke; vil være en kilde av vann som bobler opp inni deg.” Legg merke til når hun fant ut at dette viste seg å være Sannheten!

171 Nå, først, en hvilken som helst mann kunne ha sagt det. Men hun sa, “Dere sier at en skal tilbe i Jerusalem, og vi tilber på dette fjellet.”

172 Han sa, “Frelsen kommer fra jødene. Vi vet hva vi tror på. Men,” sa, “la Meg fortelle deg en ting,” med ord som dette, “verken på dette fjell, eller i Jerusalem. Tiden kommer da mennesket skal tilbe Gud i Ånd og Sannhet, for Faderen søker slike.” Han sa, “Gå og hent din mann og kom hit.” Følg med, her ble det stadfestet. Her viste det seg hva slags kilde hun var ved. Sa, “Gå og hent din mann og kom hit.”

Hun sa, “Jeg har ingen mann.”

173 Han sa, “Du har fortalt sannheten.” Ser dere, det så ut som det var en ren motsigelse til hva Han hadde bedt henne om, og sa, “Gå og hent din mann.”

Sa, “Jeg har ingen mann.”

174 Sa, “Du har sagt sannheten.” Sa, “Fordi du har hatt fem, og den du lever med nå er ikke din.”

175 Legg merke til kvinnen, hvor forskjellig fra prestene på den tiden! Prestene på den tiden så det samme skje, og sa, “Det er en djevel, en telepati, eller—eller en Beelsebul.” Ser dere, de klarte ikke å se at Ordet lovet det.

176 Men den lille kvinnen var mer kyndig i Skriften enn noen av prestene. Hun sa, “Sir, jeg ser at Du er en profet. Vi har ikke hatt en på fire hundre år, siden Malakias. Men,” sa, “vi har sett etter en og vi vet at det er Én som kommer, Messias. Og når Han kommer, vil dette være det Han vil gjøre.”

Jesus sa, “Jeg er Han.” Amen.

177 La dere merke til, at hun forlot bøtta si ved Jakobs sisterne, løp inn i byen; full av en artesisk brønn! Hun hadde sett det bli fullkomment stadfestet, og Han var den Livets Kilde. La meg introdusere henne for dere. Hun forlot den; da Han viste Seg å være Livets Ord. Hun forlot den; og hadde oppdaget at den samme Klippen, som ble slått i ødemarken, hadde blitt stadfestet å være tilstedeværende da.

178 La meg si, at den samme Gud som var i fortiden, som vi taler så mye om, Han er tilstedeværende her nå; ikke ved en teologisk forståelse, men ved en personlig kunnskap om Hans

stadfestelse som Han ville utøse i denne siste tid, den Hellige Ånd over Sin menighet. Han er ikke “Jeg var.” Han er fortsatt “JEG ER,” nåtid, alltid.

¹⁷⁹ Da mistet sisterna sin smak. Og slik er det med ethvert menneske som noensinne faller inn i Guds kraft, ved dåpen i den Hellige Ånd, de denominelle systemene mister sin smak. Du vil ikke ha noe mer av de stagnerte froskene, og firfirslene, og insektene, og så videre. Du drikker fra en Kilde som er frisk og ren, Guds Ord, friskt hele tiden i din sjel. Det samme som nå, når Ordet har blitt stadfestet til å være Sannheten, smak og se om det ikke er riktig.

¹⁸⁰ Likevel hadde sisterna tjent sin hensikt, tjent sin hensikt bra; men, dere ser, Livets Kilde var der, ikke Jakobs brønn noe mer, for åndelig drikking. Det de tenkte, hvis de drakk fra den brønnen, ja, så ville det være i orden; men nå satt Selveste Livets Kilde der.

¹⁸¹ Nå trenger vi ikke systemer og organisasjoner som vi hadde. Vi er ved endens tid. Og Gud lovet, i denne endens tid, de tingene som Han ville gjøre. Og vi ser det bli oppfylt, etter Ordet. Vi hører mannen med militær makt, stå frem, og skjelver, og de, sier, “Noe er i ferd med å skje.” Vi føler at den Hellige Ånd advarer oss om at noe er i ferd med å skje. Vi ser at alle ting er satt i orden. Så, forlat det systemet og kom til Kilden. Ja, sir.

¹⁸² Det har tjent sin hensikt, men nå var hun ansikt til ansikt med Kilden Selv.

¹⁸³ I Johannes 7:37-38, Jesus sa på den siste dagen av løvhyttfesten (hva sa Han?), “Om noen tørster, la ham komme til Meg, og drikke.” Rett i en flokk med teologer! “Om noe menneske tørster, la ham komme til Meg, og drikke. For Skriften har sagt, fra hans indre skal det strømme frem elver av levende Vann.”

¹⁸⁴ Der er den levende Kilden. Det er Kilden som folket har forlatt i dag. På grunn av læresetning, har de forlatt Kilden med levende Vann. La meg introdusere dere for Ham. Han, for meg. . . Og jeg avslutter.

¹⁸⁵ Han, for meg, er den Kilden som reddet Hagars liv, og barnet, da de var døende i ødemarken.

¹⁸⁶ Jeg tror Han er den Klippen, i Jesaja 32, Han er den Klippen i et uttørket land. Han er skjulestedet i stormens tid.

¹⁸⁷ Sakarias 13, Han er Kilden som er åpen i Davids Hus, for synd. Jeg tror Han er det. Gjør ikke dere? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

¹⁸⁸ I Salmene 36:9, er Han Davids Livskilde. Han er hvilens Vann for David, og de grønne engene. Han er Vannet ved bekkens bredd, for David.

189 I 1. Mosebok 17, er Han Abrahams diebryst, El Shaddai. Men da livet hans var forsvunnet ut fra ham, fortsatte han . . . Gud sa.

190 “En mann på hundre år, hvordan vil denne tingen skje? Jeg er gammel, min kone er gammel, hvordan kan disse tingene skje?”

191 Han sa, “Jeg er El Shaddai.” Nå, *El* er “den,” og—og *Shaddai* er “bryst,” og Shaddai er flertall, som betyr “Jeg er den bebrystede Gud.”

192 Lik en baby som er urolig og den er syk, og dens styrke er forsvunnet fra den, lener seg over morens bryst og dier sin styrke tilbake. Ja visst. Ikke bare . . . Når den dier, er den ikke urolig lenger. Ved morens bryst, er den tilfredsstilt mens den får tilbake sin styrke.

193 Og et hvilket som helst menneske som vil motta Guds løfte i sitt hjerte, for at, “Løftet tilhører dere, og deres barn, og dem som er langt borte, så mange som Herren vår Gud kaller,” og len deg rett mot det og die din styrke tilbake. Urolige barn, tro det! Det er for de troende.

194 Til den troende poeten, jeg kan komme på mange sanger som poetene ga oss. Det var en av dem som sa en gang, Han . . .

Det finnes en Kilde fylt med Blod,
Som flyter fra Lammets sår.
Når syndere kaster seg ut i floden,
Fjerner alle sine skyldige flekker.

Den døende røver glad fikk se,
Den Kilden i sin dag;
Der må jeg, selv ynkelig som han,
Vaske alle mine synder bort.

Og siden jeg i troen så den strøm
Dine sår som rant,
Forløsende kjærighet har blitt mitt alt,
Og skal bli det til jeg dør.

195 For meg, er Han Ordet om Atskillelsens Vann, som atskiller deg fra alt som er i motsetning til Hans Ord. Det er Kilden jeg tror Han er. Ja, sir. Det, er Det Vannet som atskilte meg fra menneskelagde sisterner, til Kilden med levende Vann. Åh, venn, jeg kan bare . . . Du kan bare fortsette videre og videre, med de tingene som—som Han er for oss! Han er Alfa, Omega. Han er Begynnelsen, Han er Enden. Han er Han som var, som er, og skal komme. Han er Davids Rotskudd og Ætt. Han er Morgenstjernen. Han er mitt Alt i alt.

196 Og, broder, søster, hvis du ikke har hatt en—en . . . Har bare drukket fra denne lille menneskelagde tanken, hele ditt liv, hvorfor ikke forlate den tanken denne morgenen og komme til denne Kilden?

¹⁹⁷ La oss bøye våre hoder bare et lite øyeblikk. Med deres hoder bøyd. . . [En søster begynner å synge i tunger. Tomt spor på lydbåndet. Noen gir en tydning—Red.] . . . etter min mening, alterkallet. Hvor mange nå?

¹⁹⁸ Jeg—jeg var nervøs, jeg—jeg har holdt på dere for lenge, fikk meg til å kutte opp budskapet mitt i deler. Men jeg tror den Hellige Ånd vil at dere skal få tak i hva jeg mener. Hør her, det er ikke noe mer viktig i denne tiden enn å få det rett med Gud; ser dere, middagene våre, uansett hva det er, uansett hva. Herren er her. Nå, jeg har bare hørt det omtrent en gang i mitt liv, til nå.

¹⁹⁹ Nå hvor . . . alle dere her, ikke “hvor mange.” Alle dere her som ønsker å drikke fra Det, bare stå opp bare et øyeblikk, bare i bønn. Gud velsigne dere. Herren velsigne dere.

²⁰⁰ Nå hvor mange her inne, som—som står her nå, vil si, med en oppløftet hånd som *dette*, “Gud, kom over meg, bare fyll meg, la meg drikke fra denne Kilden. Og jeg har ikke gjort akkurat det som er riktig, men jeg—jeg ønsker at Du skal tilgi meg for det. Jeg ønsker at Du skal vaske bort mine synder. Og la—la—la meg, fra denne dag, bare . . .”? Bare se! Du store!

Det finnes en Kilde fylt med Blod,
Som flyter fra Lammets sår.
Når syndere kaster seg ut i floden,
Fjerner alle sine skyldige flekker.
Fjerner alle sine skyldige flekker,
Fjerner alle sine skyldige flekker;
Når syndere kaster seg ut i floden,
Fjerner alle sine skyldige flekker.

²⁰¹ Nå som, du som er en kristen troende, du har tatt imot Kristus som din personlige Frelser, men du har ennå ikke . . . Nå hvis du ikke har, er det Kilden. Den eneste Ene jeg kjenner til er den Kilden fra Immanuels vener. Nå, og hvis mange av dere her . . .

²⁰² Det er akkurat slik som jeg talte om forleden kveld om denne lille ørnen som gikk rundt på gårdstunet med kyllingene. Og han hadde aldri kjent til noe annet enn kyllinger, men han visste at det var noe med ham som var annerledes fra kyllingene. Og så kom moren hans for å lete etter ham, og hun skrek ovenfra. Det var et ørnerop. Ser dere, han måtte være en ørn, til å begynne med, ellers ville han aldri ha gjenkjent det ropet. Ser dere, han . . .

²⁰³ Det er nødt til å være noe der, som kan spire, ellers kan det aldri frembringe Liv. Og hvis Seden, Guds Ord, er i deg, så er den Hellige Ånd her nå for å få det til å spire og gjøre Det til en virkelighet for deg.

204 Hvor mange her inne har ikke fått dåpen i den Hellige Ånd, vil dere løfte deres hender? Over det hele, over alt, bare virkelig ærlig, hvis du ikke har fått den Hellige Ånd, og du ønsker det, rekk opp din hånd. Hvor enn du der, bare hold din hånd oppe, bare et øyeblikk.

205 Nå ønsker jeg, at dere som står rundt og ser på dem, jeg ønsker at noen skal legge sine hender på dem.

206 Jeg tror at den Hellige Ånd akkurat nå vil fylle alle dere som ønsker Den. Nå ikke tenk på maten der ute i kafeteriaen. La oss tenke på denne Maten her. Dette er den Ene. Dette er Liv. Ser dere, dette er Liv.

207 Snu dere nå helt rundt, hver enkelt av dere, og legg hendene på hverandre. "Og de la sine hender på dem!" Nå ønsker jeg at dere ber for den personen som dere har deres hender . . .

208 Nå ikke tenk på å gå ut. Ikke tenk på noe annet. Bare tenk, akkurat nå, den Hellige Ånd er her for å fylle hvert individ. Åpne opp ditt hjerte, hell ut alt susternevannet, og si: "Å Livets Kilde, kom inn i meg. Fyll meg, Å Herre Gud, med Din godhet og nåde."

209 Herre Jesus, den uuttømmelige Kilden! Jeg ber, Gud, at Du må fylle hver enkelt av dem. Må den Hellige Ånd falle her. Jeg ber, Gud, om at vi vil glemme alt annet; at den Hellige Ånd må falle midt iblant oss, akkurat nå, og vil gi oss dette Livets Vann, fritt, overalt fra. Gi det, Å Gud. Mens bønn og sang fortsetter, blander seg med hverandre, Herre, kjenner at det er Ditt Nærvær, Ditt Guddommelige Nærvær, vi ønsker å komme til Kilden. Vi ønsker den virkelige, ekte dåpen i den Hellige Ånd. Herre, disse menneskene ber om Den. Jeg ber at, rett i dette øyeblikket, at de vil bli fylt med Guds godhet. Gi det, Å Gud. Hør bønnen fra Dine barn. Må Du komme over deres vesen, må Guds Kraft, og den Hellige Ånd, feie over dem. Gi det, Gud.

210 Å hvor vi takker Deg for forfriskningen, for Nærværet til den mektige Himmels Gud, som står i vår midte! Akkurat ved disse middagstider, Herre, fø oss! Herre, vi ønsker Mat fra Ditt bord. Fø oss, Herre, akkurat nå. Fø oss med den Hellige Ånd, i våre liv. Våre hungrende uttørkede sjeler er tørste. Som Du sa i tolkningen av sangen, "Det vil øses vann over uttørket grunn." La det skje, Herre. La Ditt Ord bli manifestert i hjertene til Dine barn. "Vann over tørr, uttørket grunn." Evige Gud, hør bønnen til Din tjener, og gi oss den Velsignelsen. Amen.

Åh, hvor jeg elsker Je- . . .

211 Bare fortsett å pris Ham nå. Oppdag, at den Hellige Ånd er her. Hvis du ikke mottar Den, er det din egen skyld.

Hvor jeg elsker Jesus,
 “Elsker du Meg mer enn disse?”

. . . elsker Jesus,
 Fordi Han først elsket meg.
 Åh, hvor jeg elsker . . . (Priset være Gud!)
 Åh, hvor jeg elsker . . . (Hva om Han hadde
 kommet akkurat . . . ? . . . -ment?)
 Åh, hvor jeg elsker Jesus,
 Fordi Han først elsket meg.
 Jeg vil aldri forlate Ham,
 Jeg vil aldri forlate Ham,
 Jeg vil aldri forlate Ham,
 Fordi Han først elsket meg.
 Underfull, underfull, Jesus er for meg,
 Rådgiver, Fredsfyrste, Mektig Gud Han er;
 Åh, frelste meg, bevarer meg fra all synd og
 skam,
 Underfull er min Gjenløser, pris Hans . . .

212 La oss synge til Ham nå!

Underfull, underfull, Jesus er for meg,
 Rådgiver, Fredsfyrste, Mektig Gud Han er;
 Åh, frelste meg, bevarer meg fra all synd og
 skam,
 Underfull er min Gjenløser, pris Hans Navn!

213 Alle som føler det, si “amen.” [Forsamlingen sier:
 “Amen.”—Red.] Åh, halleluja! Jeg ser noen mennesker som
 kommer igjennom nå, med den Hellige Ånd.

Jeg var engang fortapt, nå er jeg funnet, fri
 fra all fordømmelse,
 Jesus gir frihet og en fullstendig frelse;
 Frelste meg, bevarer meg fra all synd og
 skam,
 Underfull er min Gjenløser, pris . . .

La oss løfte våre hender nå og virkelig pris- . . .

Åh, underfull, underfull, Jesus er for meg,
 En Rådgiver, Fredsfyrste, Mektig Gud Han er;
 Åh, frelste meg, bevarer meg fra all synd og
 skam,
 Underfull er min Gjenløser, pris Hans Navn.

214 Elsker dere Ham? [Forsamlingen sier: “Amen!”—Red.] Åh,
 underfullt! Priset være den Kilden fylt med Blod, der syndere
 mister all menneskefrykt, all fordømmelse, bare fri i Ham.
 Halleluja! Åh, du, det er virkelig underfullt!

215 Nå mens vi synger det igjen, la oss la alle metodister,
 baptister, katolikker, presbyterianere, hva enn, mens vi

synger dette, “Underfull, Jesus er for meg,” la oss bare snu oss rundt og håndhilse på hverandre, bare ha en god gammel sammenblanding. Dere vet, jeg, det er det jeg liker. Kom igjen, la oss syng det nå mens vi gjør det.

Åh, underfull, underfull, Jesus er for meg,

²¹⁶ [Broder Demos Shakarian snakker med broder Branham, “Broder Branham, jeg fikk nettopp beskjed om at president Johnson, er brakt til sykehuset i all hast med et hjerteinfarkt, og kanskje vi burde be for ham og for vår nasjon.” Brødrene diskuterer det. Noen sier, “La oss vente et øyeblikk.”—Red.]

Underfull, Jesus er, (det stemmer)

Åh, Råd giver, Fredsfyrste,

²¹⁷ [Broder Shakarian snakker igjen til broder Branham, “Unnskyld meg, unnskyld meg igjen, kan du komme ned bare et øyeblikk?” Broder Earl Prickett leder forsamlingen i sangen, *Underfull*. Tomt spor på lydbåndet. Forsamlingen synger *Det Finnes En Livets Elv*. Et tomt spor til på lydbåndet—Red.]

Bibelen sier, “Be for de som er i myndighet.”

²¹⁸ Vår Himmelske Far, vi står i en desperat nød ovenfor lederen av vår nasjonen, vår president. Han får kanskje aldri vite dette, Herre, men Du vet det. Jeg ber for broder Johnson, siden han bekjenner seg å være en som tror på Deg. Og, Far, et hjerteinfarkt, har vi fått greie på, har rammet ham. Jeg ber, Gud, spar livet hans. Vi er i en—en nasjonal krise akkurat nå, uansett. Og la Din Ånd komme over ham, Herre. Og akkurat nå, på sykehuset eller hvor enn han er, og la Din Ånd komme ned til det Walter Reed sykehuset og berør kroppen hans, spar livet hans. Herre, mannen er under press, mer press enn vi forstår. Så vi ber, Gud, som troende og som en del av denne nasjonen, vi ber for vår leder, at Du må gi ham en forlengelse av livet, i denne store tid, i Jesu Kristi Navn. Amen.

SPRUKNE SISTERNER NOR65-0123
(Broken Cisterns)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk løndag morgen, den 23. januar, 1965, for Full Gospel Business Men's Fellowship International frokost ved Ramada Inn i Phoenix, Arizona, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2012 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org